

DECIZIE

02 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Sveatoslav Moldovan
Ion Corolevschi
Iulia Oprea
Ala Cobăneanu

examinând recursul declarat de către Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Adrian Sîrcu împotriva Serviciului de Informații și Securitate al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2013, prin care a fost repus în termen de adresare în judecată și admisă acțiunea

constată:

La 19 octombrie 2012, Adrian Sîrcu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului de Informații și Securitate al RM cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că prin ordinul Serviciului de Informații și Securitate nr. 506 p/s din 16 iulie 2012 a fost eliberat din serviciul special prin contract și trecut în rezerva Serviciului de Informații și Securitate al RM.

Menționează că la 30 iulie 2007 Serviciul de Informații și Securitate al RM a examinat solicitarea lui cu privire la stabilirea pensiei în conformitate cu art. 55 din Legea privind statutul ofițerului de informații și securitate și a prelungit termenul de examinare a raportului depus.

Susține că la 17 august 2012, a primit un act, prin care a fost informat că Serviciul de Informații și Securitate al RM a examinat în cadrul Comisiei solicitarea lui și a stabilit că temei legal pentru a admite solicitarea nu este, deoarece el a încălcat pct. 10 din Regulamentul cu privire la asigurarea de stat obligatorie a ofițerului de informații și securitate, aprobat prin ordinul Serviciului de Informații și Securitate nr. 46 din 24 iunie 2009.

De asemenea, a mai fost informat despre faptul că accidentul rutier a avut loc cu mult după orele de serviciu, însă conform art. 25 alin. (1) lit. a), b) și g) din Legea menționată, se consideră exercițiu al funcției: îndeplinirea obligațiilor de serviciu în timpul sau în afara orelor de program; executarea ordinelor și dispozițiilor date de șefii

superiori; deplasarea la locul serviciului, misiunii, detașării, studiilor sau tratamentului și retur, iar conform art. 48 alin. (3) din Lege, ofițerul de informații, conform dispozițiilor șefului superior, este obligat să îndeplinească obligațiile de serviciu și după orele de program dacă trebuie îndeplinită cu succes și în termen o misiune de serviciu.

Afirmă că Comisia a acceptat în principiu eliberarea sa din serviciu, cu stabilirea și achitarea pensiei pentru gradul II de invaliditate în conformitate cu prevederile Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, însă nu este de acord, deoarece art. 36 alin. (1) lit. c) din Legea privind statutul ofițerului de informații și securitate prevede că eliberarea din serviciu a ofițerului de informații se efectuează în caz de clasare de către comisia medicală ca fiind inapt pentru serviciu în funcția de ofițer de informații.

Invocă că la 09 aprilie 2012, a primit certificatul medical nr. 52, prin care s-a stabilit că boala a fost contractată în timpul serviciului în funcție de ofițer de informații, fapt confirmat prin certificatul Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei nr. 617987 din 16 mai 2012 și actul șefului secției nr. 3 – șef birou antiterorism.

Susține că conform art. 55 alin. (4) și (5) din Legea privind statutul ofițerului de informații și securitate, în caz de eliberare din serviciu pe motiv de clasare ca fiind inapt pentru serviciu ca urmare a unei mutilări (răniri, traume, contuzii) în legătură cu exercițiul funcției, ofițerului de informații i se plătește o indemnizație unică de 60 de salarii lunare, calculate conform ultimei funcții deținute, iar în caz de invaliditate survenită în legătură cu exercițiul funcției, ofițerului de informații i se plătește o compensație lunară, raportată la salariul lunar conform ultimei funcții deținute, în următoarele proporții: de 80% pentru gradul II de invaliditate.

Solicită modificarea ordinului directorului Serviciului de Informații și Securitate al RM nr. 506 p/s din 16 iulie 2012, prin care să fie eliberat din funcție conform art. 55 din Legea privind statutul ofițerului de informații și securitate.

Ulterior, Adrian Sîrcu a depus cerere de concretizare a cerințelor, solicitând repunerea în termenul de adresare în judecată, modificarea ordinului directorului Serviciului de Informații și Securitate al RM nr. 506 p/s din 16 iulie 2012 și obligarea pârâtului de a schimba motivul concedierii cu aplicarea art. 55 din Legea privind statutul ofițerului de informații și securitate nr. 170-XVI din 19 iulie 2007.

În susținerea cererii a indicat că la 31 iulie 2012 a depus cerere cu privire la eliberarea copieii ordinului, iar între timp a primit copia scrisorii președintelui comisiei de profil, prin care a fost informat, că termenul de examinare a rapoartelor lui a fost prelungit.

Indică că la 05 septembrie 2012 a depus din nou cerere cu privire la modificarea eliberării sale în conformitate cu art. 55 din Legea privind statutul ofițerului de informații și securitate, însă prin scrisoarea din 02 octombrie 2012 a fost informat că serviciul nu dispune de temei legal pentru admiterea cererii lui, astfel fiindu-i refuzat în admiterea solicitării sale.

Solicită prelungirea termenului de atac pe motiv că lui personal ordinul de concediere nu i-a fost înmănat, fiind bolnav la data aducerii la cunoștință cu acesta, mai mult că prin răspunsul din 02 octombrie 2012 pârâtul a confirmat termenul de soluționare a litigiului.

În cadrul dezbaterilor judiciare, la 25 februarie 2013, Adrian Sîrcu a mai depus o cerere, prin care a solicitat modificarea pct. 2 al ordinului pârâtului nr. 506 p/s din 16 iulie 2012 privind achitarea indemnizațiilor conform art. 55 alin. (4) și (5) lit. b) din Legea privind statutul ofițerului de informații și securitate nr. 170 din 19 iulie 2007, în mărime de 60 salarii lunare conform ultimei funcții deținute și o compensație lunară raportată la salariul lunar conform ultimei funcții deținute în proporție de 80% în legătură cu stabilirea gradului II de invaliditate.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2013 a fost repusă în termen și admisă acțiunea, modificat pct. 2 al ordinului Serviciului de Informații și Securitate nr. 506 p/s din 16 iulie 2012, indicând că la concedierea lui Adrian Sîrcu urmează a fi aplicate prevederile art. 55 alin. (4) și (5) lit. b) din Legea nr. 170-XVI din 19 iulie 2012 și nu art. 54 din Legea nr. 170-XVI din 19 iulie 2012.

La 07 mai 2013, Serviciul de Informații și Securitate al RM a declarat recurs împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii contestate și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că hotărârea primei instanțe este neîntemeiată, fiind emisă cu încălcarea esențială și aplicarea eronată a normelor de drept material și, anume, nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, a fost aplicată o lege care nu trebuia să fie aplicată și a fost interpretată eronat legea.

De asemenea, recurentul indică că prima instanță a interpretat eronat normele art. 116 CPC, deoarece însăși faptul că intimatul a expediat mai multe cereri către SIS, nu poate constitui temei de justificare a omiterii termenului de adresare în judecată.

Afirmă că intimatul permanent a contestat răspunsul Serviciului din 17 august 2012, astfel fiind evidentă omiterea termenului de adresare în judecată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia hotărârii motivate a fost expediată în adresa recurentului la 28 martie 2013, fapt confirmat prin copia scrisorii de însoțire (f. d. 120).

Astfel instanța de recurs reține că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 07 mai 2013 în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea integrală a hotărârii primei instanțe și emiterea unei hotărâri noi cu privire la respingerea acțiunii ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

După cum denotă actele cauzei, Adrian Sîrcu înaintând acțiunea împotriva Serviciului de Informații și Securitate, concretizându-și cerințele, a solicitat modificarea pct. 2 al ordinului pârâtului nr. 506 p/s din 16 iulie 2012 privind achitarea indemnizațiilor conform art. 55 alin. (4) și (5) lit. b) din Legea privind statutul ofițerului de informații și securitate nr. 170 din 19 iulie 2007, în mărime de 60 salarii

lunare conform ultimei funcții deținute și o compensație lunară raportată la salariul lunar conform ultimei funcții deținute în proporție de 80% în legătură cu stabilirea gradului II de invaliditate.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, prima instanță a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii, totodată a considerat necesar de a repune reclamantul în termenul de adresare în judecată.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că concluzia primei instanțe este una greșită dată cu interpretarea eronată a normelor de drept material în raport cu materialul probator prezentat.

După cum atestă actele cauzei, atât în cadrul dezbaterilor judiciare în prima instanță, ce se reflectă din referință (f. d. 22-24), cât și în cererea de recurs, reprezentantul Serviciului de Informații și Securitate al RM a invocat că acțiunea înaintată de Adrian Sîrcu a fost depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Conform art. 17 alin. (1) lit. a) al Legii contenciosului administrativ, cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoașterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel. Acest termen curge de la data primirii răspunsului la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea acesteia.

Conform art. 271 Cod civil, acțiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripție extinctivă numai la cererea persoanei în a cărei favoare a curs prescripția, depusă până la încheierea dezbaterilor în fond.

La caz, s-a constatat cu certitudine faptul că prin ordinul Serviciului de Informații și Securitate al RM nr. 506-ps din 16 iulie 2012 Adrian Sîrcu a fost eliberat din serviciul special prin contract în conformitate cu art. 36 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 170-XVI din 19 iulie 2007 și a fost trecut în rezerva Serviciului de Informații și Securitate. La fel în conformitate cu art. 54 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 170-XVI din 19 iulie 2007, a fost acordat dlui major al SIS Adrian Sîrcu indemnizația unică în mărime de 6 salarii lunare, în corespundere cu vechimea calendaristică în serviciu, care la 10 iulie 2012 constituia 09 ani 8 luni 26 zile, ordin care a fost adus la cunoștință lui Adrian Sîrcu la 30 iulie 2012, ce se confirmă prin semnătura ultimului pe partea verso a extrasului din ordin (f. d. 21).

Tot materialul probator atestă că prin scrisoarea nr. 1/2-22 din 30 iulie 2012, Serviciul de Informații și Securitate l-a informat pe Adrian Sîrcu că Comisia de profil a prelungit termenul de examinare a solicitării cu privire la fixarea pensiei în conformitate cu art. 55 din Legea privind statutul ofițerului de informații și securitate nr. 170-XVI din 19 iulie 2007 (f. d. 6).

La fel actele cauzei denotă că, prin răspunsul Serviciului de Informații și Securitate nr. 1/2-24 din 17 august 2012, lui Adrian Sîrcu i-a fost comunicat că Comisia privind examinarea producerii evenimentului asigurat a examinat solicitarea cu privire la fixarea pensiei în conformitate cu prevederile art. 55 din Legea privind statutul ofițerului de informații și securitate nr. 170-XVI din 19 iulie 2007 și a decis respingerea solicitării cu referire la achitarea asigurării de stat obligatorii în conformitate cu norma dată, indicând că conform acestor prevederi, ofițerului de informații i se achită indemnizațiile respective în cazul când mutilarea (rănirea, trauma, contuzia) a survenit în legătură cu exercițiul funcției.

Aici se va remarca că răspunsul nominalizat a fost primit de către Adrian Sîrcu la 17 august 2012, fapt confirmat de ultimul chiar în cererea de chemare în judecată.

În acest context, este cert că Adrian Sîrcu, urma să depună cererea de chemare în instanța de contencios administrativ în termen de o lună de la data primirii răspunsului la cererea prealabilă, adică până la 17 septembrie 2012.

Cu toate acestea Adrian Sîrcu a depus cererea de chemare în judecată doar la 19 octombrie 2012, astfel termenul de prescripție de 30 zile, prevăzut de art. 17 al Legii contenciosului administrativ, fiind omis.

Conform dispozițiilor art. 17 alin. (5) al Legii contenciosului administrativ, persoana care, din motive temeinic justificate, a omis termenul de prescripție poate fi repusă în termen în condițiile Codului de procedură civilă.

Iar, art. 116 alin. (1) CPC, prevede că persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță.

Raportând prevederile enunțate la caz, instanța de recurs reține drept greșită soluția primei instanțe cu privire la admiterea cererii de repunere în termen de adresare în judecată a lui Adrian Sîrcu, precum și concluzia că omiterea termenului a avut loc din motivul corespondenței duse între reclamant și pârât.

Aceasta deoarece depunerea repetată de Adrian Sîrcu, la 05 septembrie 2012, a unei cereri prealabile către Serviciul de Informație și Securitate, nu constituie temei pentru a justifica omiterea termenului, respectiv nici motiv întemeiat pentru a repune în termenul de prescripție.

Alte motive ce ar indica la omiterea întemeiată a termenului de adresare în instanță Adrian Sîrcu nu a invocat.

În acest context, instanța de recurs conchide că prima instanță neîntemeiat și cu încălcarea prevederilor legale a admis cererea de repunere în termenul de adresare în judecată și a admis acțiunea, deoarece termenul a fost omis fără careva temei justificativ.

Față de cele ce preced și având în vedere cele expuse, Colegiul civil, comercial și contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa hotărârea primei instanțe și de a emite o nouă hotărâre, prin care se respinge cererea lui Adrian Sîrcu cu privire la repunerea în termenul de adresare în instanță de judecată și se respinge acțiunea lui Adrian Sîrcu împotriva Serviciului de Informații și Securitate al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ se respinge ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

decide:

Se admite recursul declarat de către Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova.

Se casează hotărârea Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2013 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Adrian Sîrcu împotriva Serviciului de Informații și Securitate al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ și se emite o nouă hotărâre prin care:

Se respinge cererea lui Adrian Sîrcu cu privire la repunerea în termenul de adresare în instanță de judecată.

Se respinge acțiunea lui Adrian Sîrcu împotriva Serviciului de Informații și Securitate al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Ion Corolevschi

Iulia Oprea

Ala Cobăneanu